

er det bestemmende for Størrelsen af et Barns, legemlige og aandelige Kræfter. Naar man nu skulde ende med at lovgive i dette Forhold, er det klart, at der ikke kunde gives Dispensation fra disse Lovbestemmelser, og det er jo et Forhold, som man maa have for Øje, idet man fastsætter visse Tal for Alder, o. s. v. Derimod kunde jeg ønske, og det var naturligt, at der gennem Lovgivningen blev givet en Mulighed for at kunne gribe ind, naar et Barn vel har Alderen, men ellers savner en hel Del Betingelser for at kunne udføre legemligt Arbejde. Jeg skal her nævne en Tanke, som for øvrigt ikke er min, men som skyldes Skoledirektøren i Kjøbenhavn, og den gaar ud paa, at det vilde være saare ønskeligt, at f. Eks. en Skoleinspektør, altsaa en Forstander for en Skole, naar han finder, at et Barns Helbredstilstand eller dets Forhold i det hele taget ere saadanne, at Barnet øjensynlig er overanstrengt, skulde kunne lade dette Barns Helbredstilstand, Forholdene i Hjemmet o. s. v., alt, hvad der kunde bidrage til at give Oplysninger, undersøge af Skolelægen og Skolekommissionens Formand i Kjøbenhavn eller en anden Autoritet i For- ening, og at det da ifølge Lovgivningen skulde være muligt at gribe ind, saaledes at dette Barn blev standset i Udførelsen af erhvervsmæssigt Arbejde. Her komme vi imidlertid ind paa et Forhold, som for kort Tid siden har været under Omtale her i Tinget, Statens Ret til at gribe ind i Forældres Myndighed over deres Børn. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og udtale Haabet om, at Forhandlingen i Dag maa være Indledningen til en god Reform paa dette Omraade. Imidlertid nærer jeg unægtelig, hvor stor Sympati jeg end har for Hovedsagen i det foreliggende Lovforslag, nogen Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt allerede i Aar at komme til en Ordning, som kan tilfredsstille til alle Sider, idet jeg anser Indsamlingen og Bearbejdelsen af en Statistik for dette Omraade for at være af den største Betydning som Basis for en eventuel Lovgivning. Og hvis det viser sig, at den Tanke udføres, som jeg nævnte før, at der i alle Landets Skoler indsamles Oplysninger, vil man der have et Materiale, som ganske vist ikke kan bringes hurtigt til Veje, men paa den anden Side sikrer et godt Resultat af det høje Tings Arbejde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (K. M. Klausen): Ja, jeg vil først udtale min

Tak til den højtærede Indenrigsminister for den forholdsvis velvillige Maade, hvorpaa han modtog Forslaget, og det kunde ikke andet end glæde mig at høre, at Tanker i lignende Retning allerede have været fremmet inden for Ministeriet, og at man ønsker at faa gjort noget for at beskytte Børnene i dette Forhold. Jeg kan imidlertid ikke indrømme, at den højtærede Minister har Ret i sin Udtalelse om, at Grænsen for Arbejdstiden vilde være for lav, naar den sættes til 4 Timer. Det forekommer mig, at en Fordring om 4 Timers dagligt Arbejde af et skolepligtigt Barn er høj nok. Vi maa huske paa, at foruden disse 4 Timers Arbejde skal Barnet passe sin Skole, der kan andrage 5 Timer daglig, og hertil kommer saa den daglige Forberedelse, som Barnet maa have fra den ene Skoledag til den anden. Saa ere vi straks oppe paa 10—11 Timers dagligt Arbejde, og det forekommer mig virkelig, at det er alt nok at ville forlange dette af et Barn. Man maa da ogsaa indrømme Barnet Ret til at være Barn, altsaa indrømme det Lov til daglig at kunne tilbringe nogen Tid med Leg og anden Adspredelse. Jeg synes derfor ikke, at man med Rette kan sige, at 4 Timers Arbejde om Dagen eller 24 Timers Arbejde om Ugen er for lav en Grænse. Den højtærede Minister mente, at Bestemmelserne i dette Lovforslag snarere hørte hjemme paa Skoleloven end paa en særlig Lov. Deri kunde den højtærede Minister maaske nok have Ret, hvis vi her i dette Land havde nogen Udsigt til nogen Sinde at faa en Skolelov. Skolelovforslaget har jo nu flere Aar igennem tumlet om fra det ene Ting til det andet, og jeg tror ikke, at det vilde nytte, om vi, hvis vi nu i denne Samling faa Skolelovforslaget ned fra Landstinget, vilde begynde at sætte saadanne Bestemmelser ind paa det. Det vilde blot medføre, at hverken disse Bestemmelser eller Skoleloven vilde have nogen Udsigt til at blive gennemførte. Jeg synes heller ikke om den Udvej, den højtærede Minister foreslog, naar han henviste til, at man med Hensyn til meget Børnarbejde, f. Eks. det, som foregaar paa Beværtninger, Forlystelsesetablissementer og lignende Steder, kunde tage Forholdsregler gennem politimæssige Forskrifter. Jeg tror ikke, at vi komme nogen Vegne ad denne Vej. Det er jo muligt, at der var en Politimester, som vilde beskæftige sig med denne Sag, men der var maaske andre, som ikke vilde, og man vilde let derved faa helt forskellige Bestemmelser,